

Дейността за семейните истории

„Можеш ли да ми разкажеш още една семейна история?“ – попита Лорейн.

От Луси Стивънсън Юъл
(По истинска история)

Тази история се случила във Вануату.

Лорейн се усмихна, докато пееше последните думи от песента. Тъкмо бяха свършили с времето за пеене в Неделното училище за деца. Сега беше време да отидат в класовете си.

Но преди това сестра Талео се изправи. „Искам да ви кажа за една дейност на Неделното училище за деца, която ще проведем скоро – обяви тя. – Искаме всеки от вас да научи повече за семейството си. Попитайте родителите си за

семейни истории. След това на дейността ще можете да разкажете какво сте научили.“

Когато Лорейн се прибра къщи след църква, тя беше развълнувана. Намери голям лист хартия и го занесе на масата. Нямахше търпение да научи повече за семейството си!

На листа Лорейн нарисова семейно дърво. Мама и Татко ѝ помогнаха да напише всяко от имената буква по буква. След това тя залепи снимки на роднините си на плаката.

„Името на прабаба ти също беше Лорейн – каза Мама. – Кръстихме те на нея.“

„Еха“ – възкликна Лорейн.

„Баба Лорейн беше много мил човек – усмихна се Мама. – Когато други хора от селото оставаха без дърва за огрев, Баба Лорейн им даваше от своите.“

Научаването на неща за семейството беше забавно! „Можеш ли да ми разкажеш още една семейна история?“ – попита Лорейн.

„Татко може да ти разкаже за първия път, когато е отишъл в храма – отговори Мама. – Той бил само на 6 години. Той и родителите му пътували дълго до храма в Нова Зеландия.“

Лорейн обичаше да слуша за храма. „Разкажи ми историята, Татко!“ – помоли се тя.

„Първо се качихме на самолет, за да летим до Нова Зеландия. След това пътувахме с автобус. Беше дълго пътуване.“ Татко показа на Лорейн

снимка на храма. „Най-накрая аз и родителите ми влязохме вътре. Бяхме запечатани като семейство. Това означава, че можем да бъдем завинаги заедно!“

Това накара Лорейн да почувства топлина в сърцето си. Тя се радваше, че може да слуша истории за своето семейство.

Най-после дойде сутринта на дейността на Неделното училище за деца. Лорейн помогна на Мама и сестра Талео да подготвят всичко в сградата на Църквата.

Тогава чула една чудесна новина. Един храм ще бъде построен на техния остров!

Лорейн беше толкова щастлива. Когато стане

достатъчно голяма, за да влезе в храма, няма да се наложи да пътува надалеч.

Същата вечер повечето от приятелите на Лорейн бяха на дейността на Неделното училище за деца. Децата се редуваха да споделят какво бяха научили за своите семейства. Когато дойде редът на Лорейн, тя вдигна плаката със семейното си дърво.

„Много ми хареса да уча за моето семейство – каза тя. – Научих, че съм кръстена на прабаба си. Също така научих за първия път, когато семейството ми е отишло в храма. Храмът може да помогне на семействата ни да бъдат завинаги заедно.“ Топлото чувство се завърна. „Толкова се вълнувам, че ще имаме храм тук във Вануату.“

Лорейн седна на мястото си с голяма усмивка на лицето. Тя беше благодарна, че може да става по-подобна на Исус. И беше благодарна за храма! Нямахше търпение да отиде там един ден. ●

ДЕЙНОСТИ НА НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА

Всяка седмица на църква бихте могли да посещавате Неделно училище за деца с различни деца от вашия район или клон. Понякога има също и дейности на Неделното училище за деца в други дни от седмицата. Може да участвате в тези дейности, за да учите за Исус и да се забавлявате заедно!